

ಮಾತು-ಕೆತೆ

ನಂತರ ಮಾತು ಹೋರಳಿದ್ದು – ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಲಾತ್ಮಕತೆಗೂ ಅದರ ಕ್ಷಿಪ್ರತೆಗೂ ಸಂಬಂಧ ಇದೆಯಾ? ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಲ್ಲಾರಿಗಲು ಎನ್ನುವ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯಾ? ಎನ್ನುವ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯತ್ತ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದಿವಾಕರ್ ಘಟನೆಯೋಂದನ್ನು ನೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡರು. “ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಾವು ಕೆಲವರು ಖಾಸನಿಸರ ‘ತಬ್ಬಲಿಗಳು’ ಕಫೆಯನ್ನು ಚೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಅದನ್ನು ಕಫೆಯಲ್ಲ ಎಂದ. ಅದರ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಅವನು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಓದಿ ಎಂದೆ. ಒದುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದ. ಪರಿಣಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಭಿರುಚಿ ರೂಪಿಸುವ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಇಂಥೆ ಸಂರಭಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?”

“ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಕಾಲವೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಅನುಭವದ ಸೀಮೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಂವೇದನೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಬರವಣಿಗೆಯ ರೀತಿಯನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ಯಾವುದು ಉಳಿಯುತ್ತೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಾಲದ ಪ್ರಶ್ನೆ” ಎಂದರು ಎಚ್‌ಎಸ್‌ಆರ್.

ದಿವಾಕರ್ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಅಭಾವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರು. “ಇದು ಮತ್ತೆ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಕೆಲಸ. ಹೋಸ ತರೆಮಾರಿನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಹೀಳಿಗೆಯವರೇ ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕು. ಹೋಸ ವಿಮರ್ಶಕರು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ?”

“ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋಡಗಬೇಕಾದ ವಿಮರ್ಶಕ ರೂಪಗೊಳಿಬೇಕಾದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಕ್ರಮಗಳಲ್ಲ. ವಿಮರ್ಶೆಯ ಬರವಣಿಗೆ ತಕ್ಕ ವೇದಿಕೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಕಾಲಸಾರಂಗಗಳಲ್ಲೂ ಆ ಬಗೆಯ ವಾತಾವರಣೆಯಲ್ಲ. ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಈಗ ಕಲಿಸುತ್ತಿರುವವರು ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿದ್ಯುತ್ತಿಗಳಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಓದಿಕೊಂಡ ಇಪ್ಪತ್ತೆಡು ಜನರ ಹೇಸರು ಹೇಳಿ ಎಂದರೆ, ಆ ಹೇಸರುಗಳು ಕನ್ನಡ ಮೇಮ್ಮೆಗಳಾಗಿ ಇರುವ ಸಾಧಾತ್ಮಕದಿಂದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡುವುದು? ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತುನೇ ಶತಮಾನದಷ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಶೈಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಉಪಾಧಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ ಏನಿಸುತ್ತೇ.”

ಎಚ್‌ಎಸ್‌ಆರ್ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಾದ ಇದ್ದಂತಿತ್ತ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ದಿವಾಕರ್ ಮತ್ತುಮ್ಮೆ ವಿಸೃಷಿಸಿದರು. “ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಗುಣಮಟ್ಟದ ವಿರುಪೇರು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತೇ. ಆದರೆ, ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬೆಲೆಗಟ್ಟಿವ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತೇ. ನಿವೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಜಾತಿ-ಧರ್ಮದ ಸಂವೇದನೆಗಳು, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಬರವಣಿಗೆ – ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ವಿಮರ್ಶೆ ದೊರಕಿದೆಯಾ?”

“ಹತ್ತು ಕಥೆಗಾರರು ಬರೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಕಥೆಗಾರನ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಾಗ ಅದು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಅನ್ನಯವಾಗಿರುತ್ತೇ. ಆರಿಫ್ ರಾಜಾನ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುವ ವಿಮರ್ಶೆ ಅದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಬರೆದ ವಿಮರ್ಶೆಯಾಗಿರುತ್ತೇ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಲೇಖಿಕರಿಗೆ ಅನ್ನಯವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಬರೆಯದೆ ಹೋದರೆ ಅದು ಹೇಗಳಿಕೆಯಾಗಿ ಉಳಿದಿರುತ್ತೇ ಅಷ್ಟೇ. ಲೇಖಿಕನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಆಪ್ತವಲಯದ ಮೂಲಕ ವಿಮರ್ಶೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸೃಜನಶೀಲ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುವಾಗ ವಿಮರ್ಶೆ ಯಾರು ಓದ್ದಾರ ಎನ್ನುವುದೂ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ” ಎಂದರು ಎಚ್‌ಎಸ್‌ಆರ್.

ವಿಮರ್ಶೆಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಮಾತು ಹೋರಳಿದ್ದು ಪ್ರಶ್ನಾ-ಪುರಸ್ಕಾರಗಳತ್ತು. “ಇವತ್ತು ಮುವ ಲೇಖಿಕರಿಗೆ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಬದಲು, ಓದಿನ ಬದಲು, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮತ್ತು